

ת"פ 24881/07/17 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד רובע 5 בע"מ, יבוק יזמות בע"מ, בנימין חוג'ה, משה כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24881-07-17 בית המכס ומע"מ ירושלים נ' רובע 5 בע"מ ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני
המאשימה
נגד
הנאשמים

1. רובע 5 בע"מ
2. יבוק יזמות בע"מ
3. בנימין חוג'ה
4. משה כהן ע"י עוה"ד עודד הכהן ויריב אבירם

החלטה

לפני בקשת הנאשמים לביטול כתב האישום אשר הוגש נגדם:

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם תשעה אישומים של אי הגשת דו"ח במועד ושלושה אישומים של הגשת דו"ח ללא צירוף תשלום. על פי עובדות האישום, נאשמות מס' 1 ו- 2 הן מסעדות, המנוהלות על ידי נאשמים מס' 3 ו- 4. במהלך התקופה שבין ינואר 2016 ועד מרץ 2017 היו הנאשמים חייבים להגיש דו"חות למע"מ, ותשעה מבין הדו"חות הוגשו באיחור, שבין 31 ימים ועד 103 ימים. כמו כן במהלך תקופה זו, הגישו הנאשמים שלושה דו"חות, מבלי שצרפו אליהם את תשלום המס. סך הכל עד מועד הגשת האישום, לא שולם סכום המס הנובע מחמישה דו"חות.

בתמצית, טענת הנאשמים היא, כי מקום בו עוסק הוציא חשבונית קודם לקבלת התקבול, אין זה ראוי לדרוש ממנו לכלול את אותה חשבונית בדו"ח ולשלם את המע"מ הכלול בה. בעיקר טענו הנאשמים, כי כאשר גופים שונים של המדינה הם שהתקשרו בעסקאות עם הנאשמים ושילמו באיחור, אין זה הוגן שאותה המדינה תפעל נגדם בשל האיחור בתשלום המס. לאור זאת ביקשו לבטל את כתב האישום, בטענה כי ניהולו עומד בסתירה לעקרונות יסוד של צדק והוגנות.

דין הטענה להדחות:

הנאשמים אינם חולקים על כך שהגישו דו"חות שונים באיחור והגישו דו"חות אחרים מבלי ששילמו את המס הכלול בהם, ואינם חולקים כי פעלו בניגוד להוראות הדין. למעשה הנאשמים תוקפים את סבירותן של הוראות חוק מס ערך מוסף והתקנות שהותקנו על פיו וטוענים, כי הדין אינו הוגן ועל כן הם פטורים מלציית לו. ולא ניתן לקבל, כי נישום או עוסק יחליט שמש החל עליו או אופן גבייתו אינם צודקים, ועל כן יראה עצמו פטור משלמו. בודאי שלא ניתן לקבל כי עוסק הרואה עצמו פטור מלציית לחוק ימתין להגשת אישום ויברר את צדקת טענותיו מול הרשויות במסגרת הליך פלילי. בית משפט השלום אינו אמור אגב גררא בהליך פלילי לדון בשאלות חוקיות או סבירותם של חוקים ותקנות, כל אימת

שימצא מי שיפר אותם. תפקידו של בית משפט בהליך פלילי הוא לפרש את הדין וליישמו - לא לבחון אותו, לא להרהר אחריו, לא לשנותו ולא לבטלו. וגם אם ניתן להעלות על הדעת מקרים חריגים שבחריגים, בהם יסבור בית משפט כי יישומו של הדין מביא לתוצאה בלתי צודקת, אין זה המקרה לפני. ור' רע"פ 4398/99, עינת הראל נ' מדינת ישראל, שם נדון נושא התקיפה העקיפה של החלטה מנהלית במסגרת הליך פלילי.

משכך, דין טענות הנאשמים להדחות על הסף.

מעבר לדרוש אומר, כי הנאשמים לא ביססו את טיעונם גם מהבחינה העובדתית:

ראשית אומר, כי עד היום לא שילמו הנאשמים את מלוא חוב המס שלהם. לו היה ממש בטענה, כי האיחור בתשלום נבע ממתן אשראי ללקוחות, אפשר היה להניח שלאחר שאותם לקוחות שילמו, היו הנאשמים מזדרזים לשלם את חובותיהם לרשויות, לכל הפחות את קרן המס. העובדה שעד היום לא שולמה קרן המס מעידה, כי הסיבה לאי הגשת הדוחות ולאחור בתשלום לא היתה האשראי שניתן ללקוחות. והנאשמים עצמם הסבירו בטיעוניהם, כי שילמו על פי סדר העדפת נושים שנראה להם נכון (ר' סע' 31-34 לטיעונים).

שנית אומר, כי על פי עובדות כתב האישום, הנאשמים הגישו דוחות באיחור. ככל שהקושי אשר עמד בפני הנאשמים היה חוסר אפשרות לשלם את המס משום שלקוחותיהם לא שילמו להם, ניתן היה לצפות מהם לשלם הפחות יעברו את העבירה הפחות חמורה, יגישו דוחות אמת בזמן אך יאחרו בתשלום סכום המס. נכשלתי מלמצוא קשר בין האיחור בהגשת הדוח - להבדיל מתשלום סכום המס - ובין העובדה שהתקבולים לא הגיעו מהלקוחות.

מעבר לכך אומר, כי הנאשמים טענו ביחס לקושי הטמון בכך שעוסק חייב להעביר את המס עם הוצאת החשבונית, למרות שלמעשה התקבול מגיע באיחור רב, תוך שהדגישו כי גופים של המדינה נוהגים כדבר שבשגרה לשלם באיחור. בטענה זו מקופלת הנחה סמויה, כאילו כל מחזורם של הנאשמים מסתמך על עסקאות עם גופים ציבוריים ששילמו באיחור - אך הטענה לא נטענה במפורש וממילא לא הוצגה לכך כל ראיה. והתקשיתי להניח שכל מחזור ההכנסות של מסעדה מבוסס על גורמים מוסדיים המשלמים באיחור. וכאמור למעלה, גם אם אצא מהנחה שחלק מסוים ממחזור העסקים התקבל באיחור, עדיין אין בכך להסביר את אי הגשת הדוחות.

ואוסיף, כי לו סברו הנאשמים בכנות שיש ממש בטיעונם ביחס להתאמת חוק מס ערך מוסף למציאות הכלכלית דהיום, ולקושי שבחייב עוסק לשלם את המע"מ בטרם קבלת התקבול, היה עליהם להעלות את טענותיהם לפני הערכאה המוסמכת מראש, ולא להמתין שיוגש נגדם אישום ולהעלות את הטענות בדיעבד לפני הערכאה המבררת, אשר אין לה את הכלים או הסמכות לדון בתקפם של חוקים ותקנות.

לאור אלה, דוחה את הטענות.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 מאי 2018, בהעדר הצדדים.